

Phản bác luận điệu xuyên tạc, phủ nhận công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí của Đảng và Nhà nước ta trong kỷ nguyên mới

TS. HÀ VĂN LUYẾN

Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh
Email: havanluyen@gmail.com

HÀN ANH TUẤN

Công an xã Sao Vàng, Thanh Hóa
Email: luyenhcma@gmail.com

Nhận ngày 7 tháng 2 năm 2026; chấp nhận đăng tháng 3 năm 2026

Tóm tắt: Lãng phí được xác định là vấn đề nhức nhối, gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển của mỗi quốc gia. Trong bối cảnh Việt Nam bước vào kỷ nguyên mới, công tác phòng, chống lãng phí được Đảng và Nhà nước xác định là nhiệm vụ trọng tâm, cấp bách. Tuy nhiên, các thế lực thù địch, phản động đã lợi dụng một số tồn tại, hạn chế trong quản lý kinh tế để tung ra các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận nỗ lực của hệ thống chính trị. Việc nhận diện, bóc trần bản chất nguy hiểm của các luận điệu trên, đồng thời khẳng định tính đúng đắn, khoa học và quyết liệt trong chủ trương, đường lối của Đảng ta dựa trên cơ sở lý luận và thực tiễn sinh động có ý nghĩa vô cùng quan trọng.

Từ khóa: phản bác; luận điệu; lãng phí; kỷ nguyên mới

Abstract: Wastefulness has been identified as a pressing issue that seriously affects the development of any nation. As Vietnam enters a new era, the prevention and control of wastefulness has been defined by the Party and the State as a central and urgent task. However, hostile and reactionary forces have exploited certain shortcomings and limitations in economic management to spread distorted narratives that deny the efforts of the political system. Identifying and exposing the fallacious nature of such arguments, while affirming the correctness, scientific basis, and determination of the Party's policies and guidelines - grounded in both theoretical and practical evidence - is of great significance.

Keywords: refutation; distorted narratives; wastefulness; new era.

1. Đặt vấn đề

Trong tiến trình phát triển của mỗi quốc gia, việc quản lý và sử dụng hiệu quả các nguồn lực luôn giữ vai trò đặc biệt quan trọng. Tuy nhiên, bên cạnh những thành tựu đạt được, tình trạng lãng phí trong quản lý, khai thác và sử dụng các nguồn lực vẫn là vấn đề đáng lo ngại, tác động tiêu cực đến hiệu quả phát triển kinh tế – xã hội và làm suy giảm niềm tin của nhân dân. Ở Việt Nam, lãng phí không chỉ gây thất thoát tài sản, nguồn lực quốc gia mà còn cản trở quá trình phát triển bền vững, làm giảm hiệu lực, hiệu quả của bộ máy quản lý nhà nước. Nhận thức rõ điều đó, Đảng và Nhà nước ta luôn xác định đấu tranh phòng, chống lãng phí là nhiệm vụ quan trọng, thường xuyên và lâu dài, gắn liền với công tác phòng, chống tham nhũng, tiêu cực và xây dựng Đảng, xây dựng hệ thống chính trị trong sạch, vững mạnh. Trong

bối cảnh đất nước bước vào kỷ nguyên phát triển mới với nhiều thời cơ và thách thức đan xen, yêu cầu nâng cao hiệu quả quản trị quốc gia, sử dụng tiết kiệm và hợp lý các nguồn lực càng trở nên cấp thiết. Đồng thời, các thế lực thù địch, phản động và cơ hội chính trị đã lợi dụng một số tồn tại, hạn chế trong quản lý kinh tế để đưa ra các luận điệu xuyên tạc, phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, làm suy giảm niềm tin của nhân dân đối với công cuộc đấu tranh phòng, chống lãng phí. Trước thực tế đó, việc nhận diện rõ bản chất các luận điệu sai trái, đồng thời khẳng định cơ sở lý luận và thực tiễn của chủ trương, đường lối của Đảng và Nhà nước ta trong phòng, chống lãng phí có ý nghĩa đặc biệt quan trọng. Qua đó góp phần củng cố niềm tin xã hội, bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và thúc đẩy sự phát triển bền vững của đất nước trong giai đoạn mới.

2. Nội dung

2.1. Nhận diện các luận điệu sai trái, xuyên tạc về công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí

Theo Từ điển Tiếng Việt: “Lãng phí là làm tốn kém, hao tổn một cách vô ích” (Viện Ngôn ngữ, 2003). Lãng phí không mới nhưng luôn có tính thời sự, là nguy cơ âm thầm bào mòn nguồn lực quốc gia, gây ảnh hưởng trực tiếp đến sự phát triển bền vững và làm suy giảm niềm tin của nhân dân đối với Đảng và Nhà nước. Trong bài viết “Chống lãng phí”, đồng chí Tổng Bí thư Tô Lâm đã chỉ rõ bản chất của lãng phí là sự “thất thoát các nguồn lực phát triển”, không chỉ là những nguồn lực truyền thống (nhất là tài chính và tài sản công), mà còn là những khía cạnh phi truyền thống như cơ hội phát triển, thời gian và nguồn nhân lực. Hậu quả của lãng phí không chỉ gây suy giảm nguồn lực con người, nguồn lực tài chính, giảm hiệu quả sản xuất, tăng gánh nặng chi phí, làm cạn kiệt tài nguyên, gia tăng khoảng cách giàu nghèo, mà hơn nữa còn làm suy giảm lòng tin của người dân đối với Đảng, Nhà nước, tạo rào cản vô hình trong phát triển kinh tế - xã hội, bỏ lỡ thời cơ phát triển của đất nước (Tô Lâm: “Chống lãng phí”). Đúng như Nghị quyết Đại hội XIII của Đảng đã đánh giá rất cụ thể: “Tham nhũng, lãng phí trên một số lĩnh vực, địa bàn vẫn còn nghiêm trọng, phức tạp với những biểu hiện ngày càng tinh vi... gây bức xúc trong xã hội” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021).

Lợi dụng thực tế trên, thời gian gần đây, trên các website, báo chí nước ngoài, các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị đang ra sức chống phá công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí với những chiêu trò rất tinh vi, thâm độc. Chúng xuyên tạc thông tin, đưa ra nhận định thiếu khách quan, sai sự thật hòng hướng lái dư luận theo chiều hướng tiêu cực, hoài nghi, nhận thức không đúng về công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí. Qua đó, quy chụp, nói xấu Đảng, xuyên tạc, phá hoại vai trò lãnh đạo của Đảng đối với cuộc chiến cam go này.

Thứ nhất, các thế lực thù địch sử dụng thủ đoạn “đánh tráo khái niệm”, quy chụp những hạn chế, yếu kém trong quản lý kinh tế thành bản chất của chế độ chính trị.

Điểm chung của thủ đoạn này là các thế lực thù địch viện dẫn một số vụ việc lãng phí mà các cơ quan chức năng đã và đang điều tra, xét xử, các thế lực thù địch, phản động đưa ra những luận điệu “mị dân” để quy chụp

Đảng và Nhà nước ta rất lãng phí. Thời gian qua, với quyết tâm chính trị cao trong công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí, Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực đã tập trung rà soát, xử lý dứt điểm tồn tại kéo dài với các dự án trọng điểm quốc gia, dự án hiệu quả thấp, gây thất thoát, lãng phí lớn, trước hết là dự án đầu tư xây dựng cơ sở 2 Bệnh viện Bạch Mai và cơ sở 2 Bệnh viện Việt Đức (tỉnh Hà Nam cũ), dự án giải quyết ngập do triều cường thành phố Hồ Chí Minh, các dự án điện năng lượng tái tạo đã xây dựng nhưng chưa được kết nối vận hành... Bên cạnh đó, cơ quan điều tra Bộ Công an và công an các địa phương đã khởi tố, điều tra một số vụ án về lãng phí theo phương châm “xử lý một vụ, cảnh tỉnh cả vùng, cả lĩnh vực” điển hình như: vụ án “Nhận hối lộ; vi phạm quy định về đầu thầu gây hậu quả nghiêm trọng” xảy ra tại Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, Công ty trách nhiệm hữu hạn Hoàng Dân và các đơn vị liên quan; vụ án “Vi phạm quy định về quản lý, sử dụng tài sản Nhà nước gây thất thoát, lãng phí” xảy ra tại Tổng Công ty Xi măng Việt Nam (VICEM) và các đơn vị liên quan... Từ những hiện tượng cá biệt, cụ thể này, chúng sử dụng tư duy nguy biện để quy kết rằng lãng phí là “căn bệnh nan y”, là “khuyết tật bẩm sinh” của chế độ xã hội chủ nghĩa. Chúng lập luận phi logic rằng nguyên nhân gốc rễ của lãng phí, thất thoát không phải do năng lực quản trị hay cơ chế giám sát, mà là hệ quả tất yếu của thể chế một đảng cầm quyền. Mục đích của luận điệu này là phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, gieo rắc tư tưởng cho rằng chỉ có thay đổi thể chế chính trị theo mô hình phương Tây mới giải quyết được vấn đề lãng phí.

Thứ hai, các thế lực thù địch tập trung xuyên tạc, bóp méo bản chất vấn đề nhằm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng đối với công cuộc đấu tranh phòng, chống lãng phí.

Các thế lực thù địch và cơ hội chính trị đã sử dụng thủ đoạn “khái quát hóa vội vã” đầy ác ý khi mặc định tình trạng lãng phí ở Việt Nam là “quốc nạn vô phương cứu chữa”, coi đây là thuộc tính cố hữu của chế độ chứ không phải là những khiếm khuyết trong quá trình quản lý. Chúng rêu rao rằng các tuyên bố thể hiện quyết tâm của Đảng trong phòng chống tham nhũng, lãng phí là “không có vùng cấm, không có ngoại lệ” thực chất chỉ là “khẩu hiệu suông” mang tính hình thức hoặc là “chiêu trò chính trị” nhằm mị dân và “đánh bóng chế độ”, hoàn

toàn thiếu tính khả thi trong thực tiễn. Nguy hiểm hơn, bằng tư duy nguy biện, chúng thiết lập mối quan hệ nhân quả giả tạo, quy kết mọi nguyên nhân dẫn đến thất thoát nguồn lực quốc gia đều bắt nguồn từ cơ chế “độc quyền lãnh đạo” của Đảng Cộng sản Việt Nam. Từ tiền đề sai lệch đó, chúng đưa ra kết luận mang tính định hướng lật đổ rằng: chỉ có “tự do chính trị”, thực hiện “đa nguyên, đa đảng” và áp dụng mô hình “tam quyền phân lập” của phương Tây mới là giải pháp duy nhất để triệt tiêu lãng phí.

Đây thực chất là thủ đoạn chiến tranh tâm lý tinh vi, sử dụng thông tin kiểu “nửa thật, nửa giả” được lặp đi lặp lại nhằm gieo rắc sự hoài nghi, dao động trong niềm tin của quần chúng nhân dân. Xét trên phương diện khoa học chính trị, luận điểm này hoàn toàn thiếu cơ sở, bởi lãng phí là vấn đề quản trị toàn cầu, tồn tại ở mọi hình thái nhà nước bất kể là một đảng hay đa đảng cầm quyền. Việc các đối tượng này cố tình phớt lờ, phủ nhận sạch trơn những nỗ lực thể chế hóa đường lối của Đảng thành pháp luật, cũng như kết quả xử lý nghiêm minh, không khoan nhượng đối với hàng loạt vụ án kinh tế lớn thời gian qua, đã bộc lộ rõ dã tâm chính trị đen tối. Mục đích cuối cùng của chúng không phải là hiến kế để chống lãng phí, mà là lợi dụng vấn đề này làm “mũi khoan” tấn công vào tính chính danh, hạ bệ uy tín và đòi xóa bỏ vai trò lãnh đạo tuyệt đối, toàn diện của Đảng đối với Nhà nước và xã hội.

Thứ ba, xuyên tạc bản chất pháp lý của công cuộc phòng, chống lãng phí thành các thuyết âm mưu chính trị nhằm gây chia rẽ nội bộ và bất ổn môi trường đầu tư.

Lợi dụng việc Ban Chỉ đạo Trung ương đẩy mạnh tiến độ điều tra, xử lý dứt điểm các đại án gây thất thoát, lãng phí nghiêm trọng, đặc biệt là các vụ việc liên quan đến cán bộ cấp cao trong bối cảnh chuẩn bị nhân sự cho Đại hội XIV, các thế lực thù địch đã tung ra luận điệu xuyên tạc về “thanh trừng phe cánh”. Chúng cố tình bóp méo nguyên tắc “kỷ luật là sức mạnh của Đảng”, quy chụp quá trình tự soi, tự sửa và chủ trương tinh gọn bộ máy hệ thống chính trị thành cuộc “đấu đá nội bộ” hay “khóa mới kỷ luật khóa cũ”. Về mặt khoa học chính trị, đây là thủ đoạn đánh tráo khái niệm nhằm phủ nhận tính chính danh và sự cần thiết của việc siết chặt kỷ cương phép nước, hòng gieo rắc tâm lý hoang mang, hoài nghi trong dư luận xã hội về sự đoàn kết thống nhất trong Đảng.

Nguy hiểm hơn, việc các cơ quan tổ tụng khởi tố,

xét xử các sai phạm tại một số tập đoàn kinh tế tư nhân lớn (nơi dòng vốn và tài nguyên quốc gia bị sử dụng lãng phí, sai mục đích) bị chúng bóp méo thành chiến dịch “đàn áp tư sản” hay “tịch thu tài sản”. Luận điểm nguy biện này nhằm kích động tâm lý bất an cho giới doanh nhân và các nhà đầu tư nước ngoài, làm xói mòn niềm tin vào môi trường kinh doanh tại Việt Nam. Đồng thời, chúng cũng triệt để lợi dụng việc xử lý các cá nhân vi phạm pháp luật để dựng lên màn kịch “trấn áp người phản biện”. Bằng cách lật ngược bản chất vụ án, chúng biến các hành vi vi phạm pháp luật hình sự thành vấn đề “tự do ngôn luận”, vu cáo chính quyền “trù dập người bảo vệ công lý”. Thực chất, đây là mưu đồ chính trị hóa các quan hệ pháp luật, phủ nhận nỗ lực của Nhà nước trong việc kiến tạo một môi trường xã hội thượng tôn pháp luật, minh bạch và bình đẳng.

Thứ tư, tập trung công kích, phủ nhận giá trị lý luận và thực tiễn trong bài viết “Chống lãng phí” của Tổng Bí thư Tô Lâm hòng phủ nhận nỗ lực của Đảng.

Với tầm nhìn chiến lược, dẫn dắt đất nước bước vào kỷ nguyên phát triển mới - Kỷ nguyên vươn mình của dân tộc Việt Nam, đồng chí Tổng Bí thư Tô Lâm đã có bài viết “Chống lãng phí” được đăng tải rộng rãi trên các phương tiện truyền thông đại chúng và nhận được rất nhiều sự quan tâm từ công chúng, các nhà nghiên cứu, giới báo chí, truyền thông. Bài viết “Chống lãng phí” của Tổng Bí thư Tô Lâm mang tầm vóc của một cương lĩnh hành động, đánh dấu bước chuyển biến căn bản về nhận thức quản trị quốc gia trong kỷ nguyên mới. Tuy nhiên, các thế lực thù địch đã cố tình hạ thấp giá trị của văn kiện này bằng cách dán nhãn “dân túy”, quy kết các chỉ đạo chiến lược là “khẩu hiệu suông” hay “hình thức”. Bằng tư duy nguy biện, chúng cố tình tách rời mối quan hệ biện chứng giữa quyết tâm chính trị và hành động thực tiễn, cho rằng Đảng chỉ xử lý “phần ngọn” mà né tránh “phần gốc” là thể chế chính trị. Thực chất, luận điểm này là sự xuyên tạc trắng trợn, bởi bài viết đã chỉ rõ lãng phí bắt nguồn từ chính những điểm nghẽn trong thể chế và yêu cầu giải quyết bằng cải cách đột phá. Việc chúng quy chụp hoạt động quán triệt, học tập bài viết của hệ thống chính trị là hành vi “nịnh nọt cá nhân” thực chất là thủ đoạn nhằm làm suy yếu tính thống nhất về ý chí và hành động của toàn Đảng, gieo rắc tư tưởng “trung lập hóa” trong cán bộ, đảng viên.

Các chiêu bài này được tung ra dồn dập trên không gian mạng vào thời điểm nhạy cảm trước thềm Đại hội

Đảng các cấp, mang tính chu kỳ “đến hẹn lại lên”. Mục đích sâu xa không chỉ dừng lại ở việc bồi nhọ uy tín cá nhân lãnh đạo, mà nguy hiểm hơn là kích động chủ nghĩa hoài nghi, thúc đẩy quá trình “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” từ bên trong. Chúng âm mưu vẽ nên một bức tranh chính trị méo mó, nơi mọi nỗ lực cải cách đều bị xem là mị dân, từ đó làm xói mòn niềm tin của xã hội vào năng lực tự đổi mới của Đảng, tạo tiền đề tư tưởng cho các yêu sách đòi thay đổi chế độ chính trị.

2.2. Luận cứ khoa học và thực tiễn khẳng định hiệu quả công tác phòng, chống lãng phí

Chống lãng phí là một trong những nội dung cơ bản trong hệ thống tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh và hệ thống quan điểm lãnh đạo, chỉ đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam. Theo quan điểm của Chủ tịch Hồ Chí Minh, lãng phí là không biết thương tiếc mồ hôi nước mắt của nhân dân ta, không biết quý trọng sự giúp đỡ chí tình của nhân dân các nước anh em; lãng phí có mối liên hệ “đồng minh” với các căn bệnh khác như quan liêu, tham ô. Người còn cho rằng: “Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu là kẻ thù của nhân dân, của bộ đội và của Chính phủ, kẻ thù khá nguy hiểm vì nó không mang guom, mang súng, mà nó nằm trong các tổ chức của ta, để làm hỏng công việc của ta” (Hồ Chí Minh, 2011. Toàn tập); “Tuy không trộm cắp của công như tham ô, nhưng lãng phí cũng làm cho nhân dân và Chính phủ thiệt thòi, hao tổn, kết quả thì lãng phí cũng có tội như tham ô” (Hồ Chí Minh, 2011). Do vậy, Người đã nhiều lần nhấn mạnh: “Chúng ta phải kiên quyết chống nạn lãng phí ở các cơ quan và trong sự sinh hoạt của chúng ta. Chống cách tiêu dùng bừa bãi tiền của của nhân dân và vốn liếng của Chính phủ” (Hồ Chí Minh, 2011).

Kế thừa và quán triệt sâu sắc tư tưởng của Chủ tịch Hồ Chí Minh, Đảng ta xác định cuộc đấu tranh phòng, chống lãng phí là một cuộc đấu tranh phức tạp, là nhiệm vụ vừa cấp bách, vừa lâu dài; phải tiến hành kiên quyết, kiên trì, liên tục với những bước đi vững chắc, tích cực và có trọng tâm, trọng điểm. Từ thực tế đó, Văn kiện Đại hội XIII cũng đã nhấn mạnh: “Kiên quyết, kiên trì đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi tham nhũng, lãng phí, với quyết tâm chính trị cao hơn, hành động mạnh mẽ hơn, triệt để hơn, hiệu quả hơn” (Đảng Cộng sản Việt Nam, 2021, T.1); “Coi phòng, chống tham nhũng, lãng phí là nhiệm vụ đặc biệt quan trọng của công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng, xây dựng hệ thống chính trị trong sạch, vững mạnh, cùng cố khối đại đoàn kết toàn dân tộc” (Đảng

Cộng sản Việt Nam, 2021, T.2). Dự thảo Báo cáo chính trị của Ban Chấp hành Trung ương Đảng khoá XIII tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIV của Đảng cũng đã khẳng định rất rõ: “Công tác đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực được lãnh đạo, chỉ đạo quyết liệt, toàn diện, đi vào chiều sâu, với quyết tâm chính trị rất cao, không có vùng cấm, không có ngoại lệ, có bước tiến mạnh, đột phá lớn, đạt nhiều kết quả rất quan trọng” (Toàn văn: Dự thảo Báo cáo chính trị của Ban Chấp hành Trung ương Đảng khoá XIII tại Đại hội XIV của Đảng).

Dưới sự lãnh đạo, chỉ đạo của Trung ương Đảng, Bộ Chính trị, Ban Bí thư, mà trực tiếp, thường xuyên là Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng, chống tham nhũng, tiêu cực, lãng phí, thời gian qua, công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí đã có bước đột phá mạnh mẽ, đạt được nhiều kết quả quan trọng, thực sự “đã trở thành phong trào, xu thế không thể đảo ngược”, được cán bộ, đảng viên, nhân dân ghi nhận, đồng tình, ủng hộ, bạn bè quốc tế đánh giá cao. Từ những quan điểm, luận điệu sai trái, thù địch cụ thể đã được phân tích, chỉ ra ở trên, song tựu chung, chỉ xoay quanh một số thủ đoạn phổ biến như xuyên tạc, bịa đặt hoặc lấy hiện tượng cá biệt để đánh giá, quy kết thành bản chất. Để đập tan các luận điệu này, cần khẳng định và dựa trên những luận cứ sau đây:

Thứ nhất, lịch sử và thực tiễn đã khẳng định Đảng Cộng sản Việt Nam có bề dày kinh nghiệm cùng quyết tâm chính trị cao, kiên định trong đấu tranh phòng, chống lãng phí gắn liền với phòng, chống tham nhũng, tiêu cực; hoàn toàn bác bỏ luận điệu xuyên tạc về “khẩu hiệu suông” hay “đánh bóng chế độ”.

Xét trên bình diện lịch sử lập pháp và kiến tạo thể chế, công tác phòng, chống lãng phí chưa bao giờ là những khẩu hiệu mang tính thời điểm, mà là một dòng chảy chính sách nhất quán, xuyên suốt và ngày càng được hoàn thiện. Ngay từ thời kỳ đầu của công cuộc Đổi mới, nhận thức rõ nguy cơ tụt hậu do thất thoát nguồn lực, Đảng ta đã từng bước xây dựng hành lang pháp lý và kỷ luật Đảng chặt chẽ. Đặc biệt, bước vào nhiệm kỳ Đại hội XIII, với tư duy đột phá, Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị và Ban Bí thư đã ban hành một hệ thống văn bản chỉ đạo đồng bộ, thể hiện tầm nhìn chiến lược và tính cấp bách của vấn đề. Có thể kể đến các dấu mốc quan trọng như Nghị quyết số 04-NQ/TW (khóa X) năm 2006, Kết luận số 21-KL/TW (khóa XI) năm 2012, Chỉ thị số 21-CT/TW của Ban Bí thư và gần đây

nhất là Chỉ thị số 27-CT/TW ngày 25/12/2023 của Bộ Chính trị về tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác thực hành tiết kiệm, chống lãng phí. Song hành với kỷ luật Đảng, hệ thống pháp luật của Nhà nước cũng liên tục được củng cố. Từ Pháp lệnh năm 1998 đến Luật Thực hành tiết kiệm, chống lãng phí năm 2005 và sửa đổi năm 2013, vấn đề này đã được Quốc hội thảo luận và nâng cấp văn bản quy phạm pháp luật không dưới ba lần trong vòng 15 năm. Đặc biệt, với sự ra đời của Hiến pháp năm 2013, đạo luật gốc đã hiến định hóa trách nhiệm của mọi cơ quan, tổ chức, cá nhân trong việc “thực hành tiết kiệm, chống lãng phí”, đặt nó ngang hàng với nhiệm vụ phòng, chống tham nhũng. Điều này khẳng định đây là ý chí của toàn dân tộc, được thể chế hóa ở cấp độ cao nhất của quyền lực nhà nước, chứ không phải là những khẩu hiệu mị dân nhất thời.

Về mặt thực tiễn, khoảng cách từ “nghị quyết” đến “hành động” đã được rút ngắn đáng kể bằng những kết quả định lượng cụ thể, phản ánh đúng phương châm “nói đi đôi với làm”. Đánh giá của Tổng Bí thư Tô Lâm cho thấy, sự chuyển biến không chỉ nằm ở nhận thức của đội ngũ cán bộ, đảng viên từ Trung ương đến cơ sở mà còn hiện hữu rõ nét trong hiệu quả quản trị quốc gia và khai thác nguồn lực phát triển. Những thành tựu to lớn của công cuộc Đổi mới, việc hoàn thành vượt mức các chỉ tiêu kinh tế - xã hội qua các nhiệm kỳ chính là minh chứng thuyết phục nhất cho thấy công tác chống lãng phí đã góp phần giải phóng và tối ưu hóa nguồn lực đất nước. Đặc biệt, từ đầu nhiệm kỳ Đại hội XIII, dưới sự chỉ đạo quyết liệt của Ban Chỉ đạo Trung ương, công tác xử lý sai phạm đã đạt được những bước tiến mang tính đột phá, không có vùng cấm. Cụ thể, từ sau Phiên họp 27 Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực (ngày 31/12/2024) đến nay, các cơ quan tiến hành tố tụng cả nước đã khởi tố, điều tra 1.132 vụ/2.188 bị can, truy tố 1.201 vụ/2.373 bị can, xét xử sơ thẩm 756 vụ/1.672 bị cáo về các tội tham nhũng, kinh tế, chức vụ; Ủy ban Kiểm tra Trung ương, cấp ủy, ủy ban kiểm tra các cấp đã hoàn thành kiểm tra, xử lý nghiêm tổ chức đảng, cán bộ, đảng viên vi phạm. Qua kiểm tra, đã xử lý, kiến nghị xử lý kỷ luật 381 tổ chức đảng, 819 đảng viên, trong đó có 57 cán bộ thuộc diện Trung ương quản lý (mattran.org.vn).

Những kết quả trên đã cho thấy rõ sự kết hợp nhuần nhuyễn giữa “xây” và “chống”, giữa hoàn thiện thể chế và thực thi pháp luật nghiêm minh đã chứng minh năng

lực lãnh đạo và bản lĩnh chính trị của Đảng trong việc tự soi, tự sửa. Với những hành động quyết liệt kể trên chính là luận cứ khoa học đanh thép nhất để bác bỏ hoàn toàn các luận điệu xuyên tạc của thế lực thù địch. Qua đó cho thấy công cuộc phòng, chống lãng phí không phải là màn kịch “đánh bóng tên tuổi” hay “thanh trừng nội bộ”, mà là một yêu cầu tất yếu, khách quan của sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, nhằm kiến tạo một nền hành chính liêm chính, hiệu quả và phục vụ nhân dân. Đúng như Cố Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định: “Có thể nói, chưa bao giờ chúng ta xử lý nghiêm khắc nhiều cán bộ, kể cả cán bộ cấp cao sai phạm như vừa qua. Đây là điều không ai mong muốn, thậm chí rất đau xót, rất đau lòng; nhưng vì sự nghiệp chung, vì sự nghiêm minh của kỷ luật Đảng, thượng tôn pháp luật của Nhà nước, sự trong sạch, vững mạnh và uy tín của Đảng, Nhà nước và ý nguyện của Nhân dân, chúng ta phải làm và kiên quyết làm, làm quyết liệt, mạnh mẽ hơn nữa trong thời gian tới” (nhandan.vn).

Thứ hai, công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí đang đi đúng hướng, được nhân dân đồng tình ủng hộ, góp phần xây dựng một nước Việt Nam hùng cường, thịnh vượng, xây dựng Đảng và hệ thống chính trị trong sạch, vững mạnh.

Những năm qua, Đảng ta vừa phát triển kinh tế - xã hội, mở rộng quan hệ đối ngoại, vừa đẩy mạnh phòng chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực, qua đó đã củng cố lòng tin của nhân dân vào sự lãnh đạo của Đảng, củng cố thêm sự ổn định chính trị xã hội. Việc xử lý nghiêm minh các sai phạm, kể cả đối với cán bộ cấp cao, không phải là “làm mất ổn định chính trị”, mà là củng cố sự vững mạnh của Đảng, bảo đảm kỷ luật, kỷ cương. Công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí được tiến hành thường xuyên, liên tục, không ngừng nghỉ, không chủ quan, nóng vội; các cấp, các ngành và toàn dân phải vào cuộc quyết liệt trên tinh thần: “Tiền hô hậu ủng”, “Nhất hô bá ứng”, “Trên dưới đồng lòng”, “Đọc ngang thông suốt”. Đây là cuộc đấu tranh chống “giặc nội xâm”, không phải là cuộc đấu giữa các “phe cánh” hay “đấu đá nội bộ”, như có người không hiểu hoặc cố tình xuyên tạc với động cơ sai, dụng ý xấu. Đồng thời, “thể hiện sự nghiêm minh của kỷ luật Đảng, thượng tôn pháp luật của Nhà nước, sự trong sạch, vững mạnh và uy tín của Đảng, Nhà nước và ý nguyện của nhân dân, làm cho Đảng ta và hệ thống chính trị thật trong sạch, vững mạnh, củng cố vững chắc niềm tin của nhân dân” (Nguyễn Phú

Trọng, 2023).

Trải qua các giai đoạn, có thể thấy rằng, thực hành tiết kiệm, chống lãng phí là nguyện vọng chính đáng của nhân dân, khi Đảng Cộng sản Việt Nam quyết tâm làm mạnh, sự đồng thuận của xã hội ngày càng cao. Điều này xuất phát từ bản lĩnh chính trị của Đảng ta, dám nhìn thẳng vào sự thật và đánh giá đúng sự thật, không né tránh, bao che cho những hạn chế; kiên quyết xử lý “không có vùng cấm, không có ngoại lệ, bất kể người đó là ai, không chịu sức ép của bất kỳ cá nhân nào” đối với những cán bộ, đảng viên vụ lợi, tham nhũng, lãng phí; loại bỏ hiện tượng “trống đánh xuôi, kèn thổi ngược”, “quyền anh, quyền tôi”, “cua cày cang, cá cày vây” trong quản lý, lãnh đạo và điều hành, gây cản trở sự phát triển. Vì thế, người dân tin tưởng rằng đây là con đường đúng đắn, là tiền đề quan trọng để đưa đất nước ngày càng phát triển và thịnh vượng. Phải thẳng thắn thừa nhận rằng, cuộc chiến đấu tranh phòng, chống lãng phí trong thời gian gần đây đã lấy lại niềm tin của nhân dân đối với Đảng và chế độ ta. Bởi nhân dân tin tưởng, đi theo Đảng thì các chủ trương, chính sách, đường lối phát triển kinh tế - xã hội của Đảng, Nhà nước sẽ được triển khai rất thuận lợi, đạt hiệu quả cao.

Thứ ba, việc điều tra, xét xử các vụ án lớn nhằm mục đích bảo vệ tài sản của nhân dân, chống thất thoát tài sản của Nhà nước, giữ vững sự minh bạch của môi trường đầu tư sản xuất, kinh doanh

Ở bất cứ thời đại, chế độ xã hội hay quốc gia nào, lãng phí đều là một trong những rào cản lớn nhất đối với sự phát triển. Lãng phí gây ra những hậu quả, tác hại to lớn trên các lĩnh vực như chính trị, kinh tế, văn hóa - xã hội; gây thất thoát nghiêm trọng tài sản công, bào mòn ngân sách Nhà nước. Thời gian vừa qua, thông qua việc tập trung xử lý một số vụ án gây thất thoát, lãng phí trong công tác đầu tư xây dựng do kéo dài, đội vốn, đầu tư không hiệu quả; lãng phí trong quản lý tài nguyên đất đai, khoáng sản (Công an tỉnh Quảng Ninh khởi tố Giám đốc Công ty Cổ phần Thiên Nam về tội vi phạm các quy định về khai thác tài nguyên; Cơ quan Cảnh sát điều tra Bộ Công an khởi tố vụ án gây thất thoát, lãng phí đặc biệt lớn nguồn tài nguyên khoáng sản xảy ra tại Công ty Hưng Thịnh; khởi tố làm rõ sai phạm trong quá trình đầu tư Dự án hồ chứa nước Bản Mòng (Nghệ An) do bị chậm tiến độ, phải điều chỉnh tổng mức đầu tư nhiều lần, gây lãng phí lớn cho ngân sách Nhà nước)... Có thể thấy, công tác điều tra, truy tố, xét xử các vụ án kinh tế,

lãng phí được tiến hành một cách kiên quyết, kiên trì, không khoan nhượng, không làm oan, sai; không bỏ lọt tội phạm; rất nghiêm minh, nhưng cũng rất nhân văn, nhân ái, có lý, có tình; hầu hết các đối tượng bị xử lý đều nhận thức rõ sai phạm của mình và tâm phục, khẩu phục, tỏ rõ sự ăn năn, hối cải; có tác dụng cảnh tỉnh, cảnh báo, răn đe, giáo dục, phòng ngừa mạnh mẽ, được dư luận xã hội rất đồng tình, ủng hộ. Việc kiên quyết, nghiêm khắc xử lý các vụ án, vụ việc lãng phí có liên quan đến một số tập đoàn kinh tế, doanh nghiệp lớn và cán bộ cấp cao ở cả Trung ương và địa phương chính là sự khẳng định nỗ lực của Đảng và Nhà nước ta trong cuộc chiến phức tạp này, góp phần nêu cao tính răn đe, cảnh tỉnh, phòng ngừa, ngăn chặn lãng phí từ trong trứng nước; đồng thời gián tiếp bác bỏ luận điệu về mô hình “chuyên chế kiểu cũ”, trong đó tăng trưởng kinh tế đi cùng với chuyên chế và lãng phí tràn lan. Đây không phải là sự “ồn ào” hay “nặng nề” như những luận điệu xuyên tạc, bôi nhọ của các thế lực thù địch, phản động; càng không thể nói “chống lãng phí quyết liệt là huỷ hoại tinh thần và động lực kinh doanh” như sự dèm pha vô lối của chúng. Trái lại, quyết liệt đấu tranh phòng, chống lãng phí cũng chính là để xây dựng và thúc đẩy môi trường kinh doanh trong sạch, xã hội trong sạch, liêm chính, phát triển lành mạnh.

Thứ tư, bài viết “Chống lãng phí” của Tổng Bí thư Tô Lâm được xem như “tiếng trống lệnh” trong công cuộc phòng, chống lãng phí của cả hệ thống chính trị và toàn xã hội

Xác định “lãng phí” chính là giặc nội xâm nguy hiểm, không những làm huỷ hoại, thất thoát nguồn tài nguyên thiên nhiên, tài nguyên xã hội, tài nguyên con người mà còn để lại hậu quả khôn lường đến giá trị văn hóa, chuẩn mực đạo đức dân tộc, kìm hãm sự phát triển quốc gia, trong bài viết “Chống lãng phí”, Tổng Bí thư Tô Lâm đã có nhiều phân tích sâu sắc, ý nghĩa quan trọng của việc phòng, chống lãng phí đối với công cuộc xây dựng phát triển đất nước. Như một lời nhắc nhở sâu sắc về ý thức tiết kiệm và sử dụng nguồn lực hợp lý, có trách nhiệm để xây dựng, phát triển đất nước, bài viết không chỉ phản ánh quan điểm của một lãnh đạo cấp cao mà còn thể hiện sự thẳng thắn, chỉ ra những vấn đề tồn tại và nguy cơ tác động nghiêm trọng của việc lãng phí, gây suy giảm các nguồn lực, tạo rào cản vô hình trong phát triển kinh tế - xã hội, bỏ lỡ thời cơ phát triển của đất nước.

Nhìn thẳng vào sự thật, bài viết còn là sự trăn trở của người đứng đầu Đảng, Nhà nước về vấn đề lãng phí đã và đang tồn tại trong xã hội ta; đồng thời, như một lời hiệu triệu, một hiệu lệnh, thông điệp “tuyên chiến” của Đảng với những chủ thể đã và đang gây ra lãng phí cho đất nước, cho dân tộc, mang tính thức tỉnh sâu sắc, khuyến khích mọi người xem xét lại cách thức sử dụng và quản lý các nguồn lực trong toàn xã hội. Tiếng trống lệnh “Chống lãng phí” vang lên như một lời cam kết mạnh mẽ, một quyết tâm chính trị sắt đá kêu gọi cả hệ thống chính trị và từng người dân cần có ý thức tránh xa lãng phí, đề thực hành tiết kiệm, chống lãng phí trở thành tự nguyện, tự giác, như “com ăn, nước uống hàng ngày”, trở thành văn hóa ứng xử trong thời đại mới, góp phần thúc đẩy đất nước phát triển mạnh mẽ, đưa nước ta tiến vào kỷ nguyên phát triển mới - kỷ nguyên vươn mình của dân tộc.

Từ những luận cứ khoa học và thực tiễn được phân tích như trên, tựu chung lại, mục tiêu cuối cùng của công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí là xây dựng xã hội công bằng, dân chủ, văn minh - nơi mà mọi người có cơ hội phát triển bình đẳng, góp phần vào sự phát triển bền vững của đất nước. Mặc dù vẫn còn một số hạn chế, nhưng nhìn chung, chỉ trong thời gian ngắn, công tác phòng, chống lãng phí được cả hệ thống chính trị vào cuộc quyết liệt, đồng bộ, toàn diện ở tất cả các cấp, ngành, lĩnh vực, tạo sự chuyển biến tích cực trong nhận thức và hành động của đội ngũ cán bộ, đảng viên và người dân. Công tác phòng, chống lãng phí không phải là “khẩu hiệu suông”, hay chỉ “nói” mà không “làm”, “phát” mà không “động” mà luôn Đảng, Nhà nước ta quan tâm, chỉ đạo, đặt chống lãng phí tương đương với chống tham nhũng, tiêu cực. Mọi luận điệu xuyên tạc chỉ nhằm mục đích chống phá, cản trở sự phát triển của đất nước. Do vậy, mỗi cán bộ, đảng viên, quần chúng nhân dân cần có cách nhìn đúng đắn, nâng cao tinh thần cảnh giác, tránh bị lợi dụng, lôi kéo vào các ý đồ của thế lực thù địch, phản động, phản tử chống đối, cơ hội chính trị.

3. Kết luận

Có thể khẳng định rằng, đấu tranh phòng, chống lãng phí là nhiệm vụ quan trọng, lâu dài và có ý nghĩa chiến lược đối với sự phát triển bền vững của đất nước. Thực tiễn thời gian qua cho thấy, dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, công tác đấu tranh phòng, chống lãng phí đã được triển khai đồng bộ, quyết liệt, đạt nhiều

kết quả quan trọng, góp phần nâng cao hiệu quả quản lý, sử dụng các nguồn lực quốc gia, củng cố niềm tin của nhân dân đối với Đảng và Nhà nước. Những chủ trương, đường lối đúng đắn của Đảng không chỉ thể hiện quyết tâm chính trị cao trong việc xây dựng bộ máy nhà nước liêm chính, hiệu lực, hiệu quả mà còn khẳng định bản lĩnh tự đổi mới, tự chỉnh đốn của Đảng trong quá trình lãnh đạo đất nước.

Bên cạnh đó, các luận điệu xuyên tạc, sai trái của các thế lực thù địch về công tác phòng, chống lãng phí thực chất chỉ là những chiêu trò nhằm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, gây hoài nghi trong xã hội và làm suy giảm niềm tin của nhân dân. Vì vậy, việc nhận diện và kiên quyết đấu tranh phản bác các luận điệu này là nhiệm vụ cần thiết, góp phần bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng và giữ vững ổn định chính trị - xã hội. Trong thời gian tới, để công tác phòng, chống lãng phí đạt hiệu quả cao hơn nữa, cần tiếp tục hoàn thiện thể chế, tăng cường kỷ luật, kỷ cương trong quản lý nhà nước, phát huy vai trò giám sát của nhân dân và toàn xã hội. Đây chính là cơ sở quan trọng để xây dựng một nền quản trị quốc gia minh bạch, hiệu quả, hướng tới mục tiêu phát triển nhanh và bền vững của Việt Nam trong kỷ nguyên mới./

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Báo Nhân Dân. (2024). *Xử lý nghiêm cán bộ mắc sai phạm*. <https://nhandan.vn/xu-ly-nghiem-can-bo-mac-sai-pham-post787585.html>
2. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII* (Tập 1). Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật.
3. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2021). *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII* (Tập 2). Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật.
4. Đảng Cộng sản Việt Nam. (2025). *Dự thảo Báo cáo chính trị của Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XIII trình Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIV của Đảng*.
5. Hồ Chí Minh. (2011). *Hồ Chí Minh toàn tập* (Tập 7). Nhà xuất bản Chính trị quốc gia.
6. Nguyễn Phú Trọng. (2023). *Kiên quyết, kiên trì đấu tranh phòng, chống tham nhũng, tiêu cực, góp phần xây dựng Đảng và Nhà nước ta ngày càng trong sạch, vững mạnh*. Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật.
7. Tô Lâm. (2024). *Chống lãng phí*. <https://quochoi.vn/pages/tim-kiem.aspx?ItemID=90047>
8. Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. (2024). *Kết quả công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí, tiêu cực*. <https://m.mattran.org.vn/chuong-trinh-phoi-hop/ket-qua-cong-tac-phong-chong-tham-nhung-lang-phi-tieu-cuc-63192.html>
9. Viện Ngôn ngữ học. (2003). *Từ điển tiếng Việt*. Nhà xuất bản Đà Nẵng - Trung tâm Từ điển học.